एतामिति॥परमार्थस्तु विशिष्टरूपां विरूपां त्रैलोक्यसुंदरीं असतीं न विद्यतेऽन्यासती यस्यास्तां करालां अवयवसन्निवेशैर्युक्तैर्निम्नोन्नतां निर्णतोदरीं तनुमध्यां अर्थांतरमपि
प्रागुक्तरीत्या द्रष्टव्यं ॥ वृद्धां ज्ञानवृद्धां अनादिंच ॥ ११॥१२ ॥ कराला दारुणा परिहासा विचक्षणा तत्तद्वाक्ये परिहासत्वज्ञानरहिता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पश्यत
स्तव पश्यंतं त्वामनादृत्य ॥१६॥१७ ॥ निगृह्य वाचेतिशेषः ॥ १८ ॥ अनार्यैः परिहासोनकथमपिकार्यइत्यत्रानुभवं प्रमाणयति॥ पश्यवैदेहीं भक्षयितुमुद्युक्ताऽस्मत्कृत

एतांविरूपामसतींकरालांनिर्णतोदरीं॥ भार्यांवृद्धांपरित्यज्यत्वामेवैषभजिष्यति॥ ११॥ कोहिरूपमिदंश्रेष्ठंसंत्यज्यवरवर्णिनि ॥ मा
नुषीपुवरारोहेकुर्याद्भावंविचक्षणः॥ १२॥ इतिसालक्ष्मणेनोक्ताकरालानिर्णतोदरी॥ मन्यतेतद्वचःसत्यंपरिहासाविचक्षणा॥१३॥
सारामंपर्णशालायामुपविष्टंपरंतपं॥ सीतयासहदुर्धर्षमब्रवीत्काममोहिता ॥ १४॥ इमांविरूपामसतींकरालांनिर्णतोदरीं ॥ वृद्धां
भार्यामवष्टभ्यनमांत्वंबहुमन्यसे ॥ १५॥ अद्येमांभक्षयिष्यामिपश्यतस्तवमानुषीं॥त्वयासहचरिष्यामिनिःसपत्नायथासुखं॥१६॥
इत्युक्त्वामृगशावाक्षीमलातसदृशेक्षणा॥ अभ्यगच्छत्सुसंक्रुद्धामहोल्कारोहिणीमिव॥ १७॥ तांमृत्युपाशप्रतिमामापतंतींमहाब
लः॥ निगृह्यरामःकुपितस्ततोलक्ष्मणमब्रवीत्॥ १८॥ क्रूरैरनार्यैःसौमित्रेपरिहासःकथंचन ॥ नकार्यःपश्यवैदेहींकथंचित्सौम्यजी
वतीं॥ १९॥ इमांविरूपामसतीमतिमत्तांमहोदरीं॥ राक्षसींपुरुषव्याघ्रविरूपयितुमर्हसि॥ २०॥ इत्युक्तोलक्ष्मणस्तस्याःक्रुद्धोराम
स्यपश्यतः॥ उद्धृत्यखड्गंचिच्छेदकर्णनासेमहाबलः॥२१॥ निकृत्तकर्णनासातुविस्वरंसाविनद्यच॥ यथागतंप्रदुद्रावघोराशूर्पणखा
वनं॥ २२॥ साविरूपामहाघोराराक्षसीशोणितोक्षिता॥ ननादविविधान्नादान्यथाप्रावृषितोयदः॥२३॥

परिहासदोषादितिशेषः ॥ इदं परि
हासेनाप्यनृतवचनं सत्यनिष्ठस्य रामस्य सर्वानर्थमूलं मूलविद्यायां मायायां बीजावेशमूलंचेति कतकः॥ हेसौम्य कथंचिज्जीवतीमेवेत्युत्तरश्लोकान्वयि॥१९॥इमांस्वतो
विरूपां विरूपय पार्श्वस्थितइतिशेषः ॥२०॥ कर्णनासेइतिआर्षत्वादेकवत्वाभावः ॥ २१ ॥ २२ ॥ विविधान्नादान्ननाद चकारेत्यर्थः ॥ २३॥